

νά ἔχη νά δίδῃ ὁ Πανερμιώτης τοῦ τόπου μας, τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον τὸ ἀβαέτι γρόσια δέκα ὀκτώ. Ὅθεν ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν μὲ τὴν ἡμῶν συμβουλὴν καὶ θέλησιν, ἵνα ἔχη τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ...
Ἐκ τῆς Κοινότητος ὅλης γεγραμμένον, Ἡγουμενεύοντος τοῦ Καλλίστου καὶ ἐπιτροπεύοντος τοῦ Χ' Βασίλη ...».

610

1791-1798. Αφορισμός. Χαλάστρα (Θεσσαλονίκη).

Γ. Γκαβαρδίνας, «Ἐξι ἀφορισμοὶ τοῦ ἐπισκόπου Καμπανίας Θεοφίλου Παπαφίλη», στον τόμο *Χριστιανικὴ Θεσσαλονίκη. Ὁθωμανικὴ περίοδος 1430-1912, Πρακτικὰ Στ' Ἐπιστημονικοῦ Συμποσίου Τ. Μ. Βλατάδων*, τ. Β', Θεσσαλονίκη 1994, σ. 279-298.

611

1791-1819. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἅγιος Πέτρος, Κυνουρία (Αρκαδία).

Θ. Βαγενᾶς, «Ἐγγραφα σχετικὰ μὲ τὴ μονὴ Μαλεβῆς», *Χρονικὰ τῶν Ἀγιοπετριτῶν* 2 (1982), σ. 71-72 αρ. 1-2, σ. 73-75 αρ. 4-6.

612

1791-1833. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και διαδικαστικά έγγραφα. Κερπινή, Μουλάτζι, Τρίπολη (Αρκαδία).

Χ. Κωνσταντινόπουλος, «Ἀνέκδοτα γορτυνιακὰ ἔγγραφα (1771-1839)», *Γορτυνιακὰ* 1 (1972), σ. 78-84 αρ. 4-11, σ. 85-89 αρ. 14-16.

612α

1791-1833. Διοικητικά έγγραφα της προσωρινῆς διοίκησης της Ελλάδας και της καποδιστριακῆς περιόδου, αναφορές δημογεροντιῶν και πολιτῶν κατὰ τοὺς πρώτους μεταεπαναστατικούς χρόνους, αποφάσεις δικαστηρίων και διαμαρτυρίες πρέσβειων προς τὴν ἐλληνικὴ κυβέρνηση.

Αθήνα, Αίγινα, Ἄργος, Γραμβούσα (Κρήτη), Ερμιόνη, Ζάκυνθος, Κόρινθος, Κορώνη, Μέγαρα, Μεθώνη, Ναύπακτος, Ναύπλιο, Πόρος, Σάλωνα, Σπέτσες, Σύρος, Σφακιά, Τρίπολη, Τροιζήνα, Σελά, Σοφικό, Φρουτζάλα (Πελοπόννησος).

Τ. Γριτσόπουλος, «Ἀργολικὸν Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον (1791-1878)»,

Πελοποννησιακά 20 (1993-1994), σ. 89-93 αρ. 31-36, σ. 93-95 αρ. 38-40, σ. 102 αρ. 52, σ. 103-105 αρ. 55-56, σ. 107 αρ. 60, σ. 109 αρ. 63, σ. 109-110 αρ. 65, σ. 118 αρ. 77, σ. 126-127 αρ. 90, σ. 159-160 αρ. 146, σ. 166 αρ. 159, σ. 175 αρ. 176, σ. 177 αρ. 181, σ. 180-182 αρ. 187-190, σ. 183-186 αρ. 193-197, σ. 189-190 αρ. 203, σ. 191-192 αρ. 206, σ. 192-193 αρ. 208, σ. 195 αρ. 212, σ. 202-203 αρ. 229, σ. 206-207 αρ. 233-234, σ. 228 αρ. 263, σ. 229-231 αρ. 266, σ. 262-264 αρ. 313-315, σ. 265-266 αρ. 317, σ. 269-270 αρ. 322-323, σ. 273-274 αρ. 327, σ. 275-277 αρ. 329-330, σ. 279-281 αρ. 333-334, σ. 283-284 αρ. 338, σ. 284-285 αρ. 340, σ. 286 αρ. 342, σ. 287-292 αρ. 344-346, σ. 294-298 αρ. 349-355, σ. 301-302 αρ. 362-363, σ. 304-306 αρ. 366-368, σ. 307-311 αρ. 371-374, σ. 312-314 αρ. 376-379, σ. 316-318 αρ. 383-384, σ. 318-325 αρ. 386-395, σ. 328-333 αρ. 399-405, σ. 337-343 αρ. 408-411, σ. 344-354 αρ. 413-424, σ. 356-440 αρ. 426-519, σ. 443-453 αρ. 523-537, σ. 457-460 αρ. 545-548, σ. 465-474, αρ. 551-559, σ. 476-487 αρ. 562-576, σ. 489 αρ. 578, σ. 494-496 αρ. 584-586, σ. 496-497 αρ. 588, σ. 497-498 αρ. 590-591, σ. 503-506 αρ. 596-598, σ. 509-511 αρ. 602-604.

«ΜΥΣΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ» ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΜΥΣΤΙΚΕΣ
ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

1828, 8 Ιουνίου

«Αρ. 2953

Ελληνική Πολιτεία
Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ελλάδος

Μυστική Εγκύκλιος

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον, τοὺς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος
καὶ τὴν Πελοπόννησον Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ
τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν δυνάμεων

Γνωρίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι πολῖταί τινες ἐπιμένουν πιστεύοντες καὶ τοὺς ἄλλους πείθοντες ὅτι αἱ μυστικαὶ Ἐταιρεῖαι χορηγοῦσι μέσα σωτηρίας εἰς τὴν πατρίδα ἢ τουλάχιστον αἰγίδα ὑπὸ τὴν ὁποίαν συνδεόμενοι μεταξύ των οἱ ἄνθρωποι διὰ μυστικῶν δεσμῶν δύνανται νὰ ἀπολαύσωσιν ἐντὸς τῆς πατρίδος των καὶ διὰ τῆς ξένης ἐπιρροῆς ἀξιώματα, τιμὰς καὶ τὸ πλέον τύχην, ὃ ἐστὶ χρήματα.

Ὅσον καὶ ἂν ἐλεινολογῇ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπειρίαν τῶν Ἑλλήνων, τῶν ἀπὸ τοιαύτας εἰσηγήσεις παρασυρομένων, δὲν ἤθελε δώσει τὴν προσοχὴν της, ἂν δὲν ἦτο καταπεισμένη πόσον ὀλέθρια ἀποτελέσματα δύνανται νὰ φέρῃ εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν ἢ περὶ

τούτων γνώμη, τὴν ὁποίαν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος ἤθελον συστήσει καὶ εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις.

Ἄν ἡ Ἑλλὰς ἐγκατελείφθῃ ἀπὸ τοῦ 1821 ἕως τὸν Ἰούλιον μῆνα τοῦ τελευταίου ἔτους, τοῦτο προῆλθε διότι οἱ ἐχθροὶ τῆς παρέσταινον ἀδιακόπως εἰς τοὺς βασιλεῖς ὡς λαὸν ἐπαναστατωθέντα καὶ ἀγωνιζόμενον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ὑπὸ τοὺς σκοποὺς τῶν μυστικῶν Ἐταιρειῶν, ὅθεν ἐπήγασαν αἱ καταστροφαὶ τῆς Ἰσπανίας καὶ Ἰταλίας.

Εὐκόλον ἦτον ἀναμφιβόλως νὰ ἀναιρεθῇ ἡ σφαλερὰ αὕτη δόξα, μόνον τοῦτο ἐχρειάσθησαν δλόκληρα ἑπτὰ ἔτη βασάνων καὶ δυστυχιῶν εἰς ἀναίρεσίν τῆς. Μόλις ἀνηρέθη καὶ ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ δείγματα εὐνοίας καὶ καλοκαγαθίας ἐκ μέρους τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, οἱ ἐχθροὶ τῆς θέλουν πάλιν τὴν παραστήσει ὡς ὑπεξούσιον τῶν μυστικῶν Ἐταιρειῶν, καὶ εἰς ἀπόδειξιν τούτου θέλουν φανερώσει ὅτι ὑπὸ διαφόροις ὀνόμασιν αἱ Ἐταιρεῖαι αὐταὶ ὑπάρχουν καὶ πολυπλασιάζονται μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ τῆς πολιτικῆς τάξεως καὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεώς τους καὶ αὐτοῦ τοῦ στόλου.

Τόσον οὐσιῶδες θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις τοῦτο, ὥστε μὴ ἐγκρίνουσα νὰ δείξῃ διὰ τινος δημοσίου καὶ ἐπισήμου πράξεως τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, ἐκπληροῖ διὰ τοῦ τύπου τῆς παρούσης ἐγκυκλίου τὸ χρέος, τὸ ὁποῖον δὲν ἡμπορεῖ νὰ παραμελήσῃ χωρὶς νὰ καθυποβληθῇ εἰς βαρυτάτην εὐθύνην. Τῷ ὄντι τοιοῦτον δημόσιον ἔγγραφον μεταξὺ τῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐπιμένουν νὰ μὴν παραχωρῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔντιμον μέλλον, ἤθελε χρησιμεύσει ὡς μέσον τοῦ ν' ἀποδείξωσι ὅτι οἱ βασιλεῖς διὰ τῶν εὐεργεσιῶν των ὑποθάλλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν ἐχθρόν, τὸν ὁποῖον καὶ ἀλλαχοῦ καὶ εἰς τὰς ἰδίας των ἐπικρατείας πολεμῶσιν.

Ἡ παρατήρησις αὕτη, Κύριοι, σὰς διδάσκει μὲ πόσῃν φρόνησιν καὶ ὀξυδέρκειαν ἀπαιτεῖται ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἀκολούθου παραγγελίας τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλετε κοινοποιήσει διὰ ζώσης φωνῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους σας ἢ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας ἀξιωματικούς τὸ περιέχον τῆς παρούσης καὶ θέλετε τοὺς κάμει νὰ σὰς φανερώσουν ἂν ἀνήκουν εἰς καμμίαν τῶν μυστικῶν Ἐταιρειῶν ἢ ὄχι.

Ἄν εἶναι τὸ πρῶτον, θέλετε τοὺς παρατηρήσει ὅτι, ἐὰν εἰς τὴν παρελθοῦσαν κατάστασιν τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀταξίας ἦτον ἴσως ἀναγκαῖον εἰς τοὺς πολίτας νὰ ζητήσωσι προσωπικὴν ἀσφάλειαν διὰ τοῦ δεσμοῦ μυστικῆς τινος Ἐταιρείας, ὁ δεσμὸς οὗτος διαλύεται καθ' ἣν στιγμὴν ὁ τοῦ νομίμου ὅρκου καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τοὺς Νόμους χορηγεῖ καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον καὶ εἰς ὅλους ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἀσφαλείας.

Ἀπὸ τοιαύτην ἀρχὴν ὀρμώμενοι εὐκόλως θέλετε ἀποδείξει τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν δύο ὁρκῶν, ἡγουν τοῦ ὑπηρετεῖν τὸ κράτος καὶ τοῦ ὑπηρετεῖν μυστικὴν Ἐταιρείαν, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄγνωστος εἰς τοὺς ἑταίρους.

Ἄν λοιπὸν οἱ ὑπάλληλοί σας ἢ οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας ἀξιωματικοὶ ἀνήκουν εἰς τινὰ Ἐταιρείαν, ἀνάγκη νὰ παρατηθῶσι καὶ περὶ τούτου ὀφείλεις νὰ μᾶς βεβαιώσης. Ἐξεναντίας θέλετε τοὺς ἐξηγήσει τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκθέτονται πλανώμενοι ἀπὸ ὀλίγους τινὰς ὅλως διόλου εἰς τὰ τοιαῦτα ἐνασχολουμένους.

Ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῶν Ἐταιρειῶν τῶν μὴ συμβιβαζομένων μὲ τὰ κατὰ Νόμους καθεστῶτα δὲν ἀποκλείομεν καὶ τὴν πρὸ αἰώνων γνωριζομένην ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀδελφοποιτίας ἢ ἀγάπης.

Παραγγέλεσθε, Κύριοι, κατ' ἐπανάληψιν νὰ κάμετε χρῆσιν τῆς κοινοποιήσεως ταύτης κατὰ τὸν συνετώτερον καὶ ὠφελιμώτερον τρόπον.

Προθύμως ἡ Κυβέρνησις θέλει δεχθῇ τὰς εἰδοποιήσεις, ὅσας ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ θέλετε δυνηθῇ νὰ τὴν χορηγήσετε.

Ἐν Πόρῳ τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. Καποδίστριας

<σφραγίς>

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης»

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΠΕΤΣΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

1791, 26 Οκτωβρίου

«Πίστιν ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ποιοῦμεν ἡμεῖς οἱ γέροντες καὶ προεστῶτες τῆς νήσου Πέ-
τζας, ὅτι ὁ παρὼν καραβοκύρης Ἀναργύρης τοῦ Παύλου τὸ καῖκι πόχει εἶχε μαζὶ μὲ τὸν
Ἀναστάση Μπούφη χωριανό μας, ὁ ὁποῖος Ἀναστάσης εἶχε χρέος τῶν Μαυρογένηδω(ν)
καὶ μὲ τὸ νὰ τὸν ἔκοψε ἡ βασιλεία μας τὸν Μαυρογένη καὶ ἔκαμε καὶ μιρὶ τὸ μαλί τους,
ἔτζι ἔβγαλε καπιτζῆ μπασαγᾶ καὶ μὲ βασιλικά φερμάνια καὶ ἔπιασαν ὅλους κοινῶς ὅσοι
ἐχρυστοῦσαν τῶν Μαυρογένηδων καὶ ἔπαιρναν τὸν λογαριασμόν τους καὶ τὸ πρᾶγμα των
αὐτῶν καὶ ἐπουλοῦσαν. Καὶ ἐπίασαν καὶ τὸν ἄνωθεν Ἀνάργυρον καὶ τοῦ ἐπούλησαν τὸ
ἐμισθὸ καῖκι, ποῦ ἦταν τοῦ Ἀναστάση Μπούφη, καὶ ἔλαβε ἡ βασιλεία τὰ ἄσπρα, καὶ τοῦ
δόσαν καὶ σινέτι στὰ χέρια του. Ὅθεν περὶ τούτῳ δεδώκῃμεν τὴν παροῦσαν κατὰ Θεὸν
μαρτυρίαν καὶ ἐσφραγισμένην μὲ τοῦ νησιοῦ μας τὴν βούλα ὅτι οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια, εἰς
ἐνδειξιν καὶ πίστωσιν παντὸς δικαίου κριτοῦ.

1791 Ὀκτωβρίου 26, νῆσον Σπέτζες

αγνανοστη παπιρακλη μαρτιρο
γιοργακίς κολιοκαπής μαρτιρο
βασιλὶς γγιονίς μαρτιρο

διαστητζακῆς του γηανη λαζαρου
παναγιωτις μεξῆς μαρτιρω
γιανίς μεξῆς μαρτηρω
αντρεας του σταματη μαρτηρω

†ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΤΖΑΣ

1790»

613

1792. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Νάουσα (Πάρος).

Ν. Ἀλῖπράντης, «Συμφωνία ἐκμεταλλεύσεως χώματος γιὰ τὰ
“δῶματα” τῶν σπιτιῶν (Ἀπὸ ἐγγράφο τοῦ 1792)», *Παριανὰ* 8 (1982),
σ. 22-23.

613α

1792. Χρεωστικό ομόλογο κοινότητος. Πλωμάρι (Λέσβος).

Τ. Παπουτσάνης, «Πληροφορίες γιὰ τὴν οἰκονομία τοῦ παλιού

